

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

VERPLICHTE VACCINATIE, EEN GEBIEDENDE EISCH.

Met belangstelling las ik de bespreking van collega DEKKING in dit *Tijdschrift* van 18 September 1946 over den vaccinatietoestand van verpleegsters. Zeer leerzaam is de epidemie uit Middlesex, omdat 2 personen die niet gevaccineerd waren stierven aan pokken. Collega DEKKING maant zeer terecht aan tot onmiddellijke vaccinatie van verplegend personeel, maar mijns inziens moeten we nog meer doen. Hiermee raak ik het netelige vraagstuk van den vaccinatiedwang aan.

Tengevolge van de opheffing van den vaccinatieplicht in 1928 zijn naar schatting een paar millioenen kinderen niet ingeënt, zoodat bij het voorkomen van pokken de ramp niet te overzien is. In 1939 heeft in een buitengewone vergadering van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst de meerderheid zich uitgesproken vóór de invoering van een wettelijk verplichte inenting op den leeftijd van 6—24 maanden. In 1939 is de nieuwe wet tot stand gekomen; zij bevat echter veel mazen waardoor de wet ontdoken kan worden. Bovendien wordt er van de zijde der gemeentebesturen, die voor de uitvoering van de wet hebben te zorgen, te weinig op gelet. De ervaring in andere landen leert, dat men de bepalingen der wet zeer streng moet maken, omdat anders de wet ontdoken wordt. Het heeft toch geen zin het publiek te laten meespreken; vaak vullen de ouders in, dat ze „gewetensbezwaren” hebben en bij navraag blijkt de eenige reden te zijn, dat ze „het zonde van het kind vinden, want het is nu gezond en waarom zou men het ziek maken?” Er mogen alleen medische contra-indicaties bestaan. Daarom is het noodzakelijk, dat de Inspecteur van de Volksgezondheid vaststelt of er een tegenaanwijzing bestaat, anders vrees ik, dat toch vele huisartsen niet aan den drang van de ouders kunnen ontkomen om een briefje af te geven, dat inenting achterwege moet blijven.

De beste oplossing lijkt me verplichte inenting beneden het jaar, dan kunnen de weinige kinderen bij wie inderdaad een contra-indicatie bestaat nog in het 2e jaar ingeënt worden. Boven het 2e jaar stijgt, zooals bekend het gevaar van ontstaan van encephalitis postvaccinalis.

Evenals collega DEKKING aanraadt verplegend personeel *nu reeds* in te enten en niet te wachten tot er een pokken-epidemie uitbreekt, zou ik willen wijzen op de noodzaak om zoo spoedig mogelijk de inentingswet 1939 te wijzigen in een inentingswet 1946 (en niet 1947) met verplichte inenting van alle kinderen beneden het jaar. Alleen kan dan de zeer slechte vaccinatietoestand van onze bevolking geleidelijk verbeteren.

Goes, 14 October 1946

H. DOELEMAN, arts

Buitenzorg 12 October 1946

HET HUIDIGE MEDISCHE WERK IN INDIË.

Het feuilleton van prof. C. D. DE LANGEN in het *N. T. v. G.* van 24 Augustus heeft mij verbaasd, verwonderd, geërgerd. Ik wil niet in extenso alle bijzonderheden gaan uitpluizen, maar het laten bij eenige beschouwingen en opmerkingen aangaande de algemeene strekking van het geheel, dat mij van de hand van DE LANGEN zoo weinig begrijpelijk is.

Ik ben zelf nu ruim een jaar geleden naar Indië gegaan, vanwaar ik eind 1931 was gerepatriëerd, om de helpende hand te bieden in het land dat mij lief was geworden en aan het volk, dat die hulp zoo dringend noodig had en die niet uit eigen kracht scheen te krijgen.